

Formanden: Jeg gjentager, hvad jeg igaar sagde med Hensyn til Udvalgets Flertals Ændringsforslag, at det urigtigt er betegnet som stillet til Lovforslagets § 26; en Paragraf, som ikke eksisterer, istedetfor til § 13, hvori det skal indsættes efter Post 20, saa at det altsaa, naar det vedtages, bliver Nr. 21 i § 13.

Forhandlingerne over Lovforslagets Paragrafer med de stillede Ændringsforslag og Ændringsforslag ere aabnede; den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren (Mazén): Som det høie Thing vil se af den omdelte Betænkning, er Udvalgets Flertal gaaet ind paa at forme Tillægsbevillingslovsforslaget i den Skikkelse, i hvilken det er bragt af det andet Thing, og af Betænkningen vil man se de Grunde, der have henværet os til at gaa ind paa denne Ordning. Disse Grunde skal jeg ikke komme ind paa, idet jeg blot henviser til, hvad der derom er udtalt i Betænkningen, hvilket jeg tror at kunne indskrænke mig til; men paa den anden Side skal jeg ogsaa fremhæve, at i Folkethingets Betænkning blev det udtalt, at, forsaavidt der maatte være Udfigt til, at en Tillægsbevillingslov paa dette Grundlag, det vil sige med Udeladelse af de i Folkethingets Betænkning opførte Grupper A. B. og C., kunde gennemføres, vilde man dog være villig til at gjendindtætte adskillige Poster, som man da udelod, ligesom man ogsaa da kunde gaa ind paa et Dyrtdstillæg for Finantsaaret 1881—82 som det af Folkethinget sidst vedtagne, dersom Forslag derom maatte fremkomme. I Genhold til denne Udtalelse have vi da optaget Forslag om Dyrtdstillæg for Finantsaaret 1881—82, men vi have dernæst ment yderligere at burde tilføie Forslag om det samme Dyrtdstillæg for 1880—81, idet vi ere gaaede ud fra, at man nok fra alle Sider vilde enes om at give et saadant Tillæg. Der foreligger jo fra alle Sider af den berøgende Myndighed Erkjendelse af, at de Personer, som der her er Spørgsmaal om, med de ringe Indtægter, have været og ere fremdeles trængende til et Tillæg, og det er kun paa Grund af de fra forskjellige Sider dertil knyttede Betingelser, at det ikke er blevet ydet dem. Fra den ene Side har man knyttet den Betingelse til, at ogsaa de Andre, som tidligere i en Arrække havde faaet Dyrtdstillæg, fremdeles skulde nyde det, men fra den anden Side stillede man den Betingelse, at disse Embedsmænd ikke skulde nyde et saadant Tillæg. Nu er der jo truffet en Ordning, ifølge hvilken den sidstnævnte Betingelse er flet Fyldest, og saa have vi ment, at man nok fra alle Sider vilde være enig om, at den Strid, der nu er ført i den forløbne Arrække, ikke skulde gaa ud over disse, som man fra alle Sider har erkjendt for at være Trængende.

Der er ikke Tvivl om, at man, gaaende ud fra den Betragtning, at de ikke have kunnet komme ud af det med den Indtægt, de havde, under denne Dyrtd have maattet gjøre Gjæld, tage Forskud eller se at hjælpe sig paa anden Maade, saa godt de kunde, maa sige, at de derfor nu have et billigt Krav paa, at der ydes dem Midler til at komme ud af den økonomiske Misere, hvori de maa antages at være komne, og det er dette Maal, vi tilstræbe at naae, ved at foreslaa, at der ydes dem det Tillæg for begge Aar, som man fra alle Sider har været enig om, og vi haabe da ogsaa, at dette Forslag ikke vil møde nogen Modsigelse fra anden Side. Der er endnu en Post, som jeg i Genhold til Bemærkningen i Betænkningen skal tillade mig at sige et Par Ord om. Det er Bidraget til Frederikshavns Haavn. Vi ere gaaede ind paa at beholde denne Post, skjøndt ikke uden en vis Betænknelighed, i Særdeleshed, saavidt jeg tror, fordi man ikke i Udvalget har fremsat nogen afgjørende Indvending mod den foreslaaede Ordning i Realiteten. Der er ingen af os, som tør sige, at vi, dersom Forslaget kom som en særlig Lov, vilde kunne paastaa, at ikke den foreslaaede Ordning efter Omstændighederne vilde findes at være en saadan, at vi kunde gaa ind paa den. Under disse Omstændigheder have vi ikke ment, at det formelle Hensyn til den Maade, paa hvilken Forslaget er kommet frem, kunde være afgjørende til at foreslaa det udeladt, idet det jo maa erindres, at Forslaget oprindeligt af den ærede Minister er blevet optaget paa Finantslovsforslaget, og at dette, at det er sat ind paa Tillægsbevillingsloven, i og for sig kun er en Tilbagevenden til den Form, hvorunder det oprindeligt har været stillet, og at, naar henses til selve den paagjældende Bevillings Beskaffenhed og Diemed, er det vel i og for sig ikke absolut ganske unaturligt, at denne Slags Bevillinger gives paa Finantsloven. Det er disse Betragtninger, der have medført, at vi have ment, at vi i Sagens Interesse kunde beholde Posten saaledes, som den er foreslaaet paa Tillægsbevillingsloven. Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger og anbefale Thinget at vedtage det af Udvalgets Flertal stillede Ændringsforslag.

Saunderslev: Som det høie Thing ligeledes vil have set af Betænkningen, har et Mindretal haft Betænknelighed ved at følge Flertallet med Hensyn til dets Indstilling om to Aars Dyrtdstillæg paa dette Tillægsbevillingsforslag. Mindretallet maa anse det for uheldigt, at der paa et Tillægsbevillingsforslag gives Dyrtdstillæg til de nævnte Embedsmænd for to Aar, og Mindretallet giver her, som det har anført i sin Betænkning, Landstthinget Leilighed til at afstemme over, hvorvidt det finder det hensigtsmæssigt at indføre et saadant Princip som det, her foreslaas. Jeg skal paa Mindretallets Begne tilraade, at man ud-